

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

כו.

עין משפט
נר מצוה

רפ"א א ב מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

רפ"ב ג מ"י פ"ד מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

רפ"ג ד מ"י פ"ה מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

רפ"ד ה ו' מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

רפ"ה ו' מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

רפ"ו ז מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

רפ"ז ח מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

רפ"ח ט מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

רפ"ט י מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

מוסף תוספות

א. פירוש שם הבעלים שקנה את אשה לוי ולכתוב 'מס' מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

ב. ור"א בן עזריה שהיה כהן היה עמחם בספינה דקתני סיפא א"ר הושע שישור שא"י עתיד לומר נתון לראב"ע (מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1):

ג. ור"א בן עזריה שהיה כהן היה עמחם בספינה דקתני סיפא א"ר הושע שישור שא"י עתיד לומר נתון לראב"ע (מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1):

ד. ובהא מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

ה. ובהא מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

ו. ובהא מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

ז. ובהא מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

ח. ובהא מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

ט. ובהא מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

י. ובהא מ"י פ"ו מהל' מביה לוי טו טז סמנ' עשן פכ טוש"ע חו"מ ט' כ"ג סעי' 1:

נפול יהושע. רבי יהושע בן חנניא כדאמר במס' ערכין (דף י"א): מעשה ברבי יהושע ברבי חנניא שהלך לסייע את ר' יוחנן בן גודגולא בהגפת דלתות אמר לו חזור כך שאתה מן המסוררים ואני מן השוערים אלא למה לוי הוה. ספרי (פ' קרח) וכבר נקרא ר' יהושע כ"י לא היה מתעורר למה רבי יוחנן בן גודגולא אמר לה חזור לאחורין אתה מתייב צנפנך שאתה מן המסוררין ואני מן השוערין: **ומקומו מושב.** ונתן לו רבי יהושע פטוטה בשכר המקום ונמלא מטלטלין נקנין עין עם הקרקע בכסף והכי מסקנא דהך מילתא במס' מעשר שני (פ"ה) ונתקבלו שכר זה מזה. ואע"פ שדניין לא הופרש קריית שם הוא שאסור לשמות לחזרים דבר שאינו מתוקן ואפילו אכלו ממנו אין אף כלן חיוב ומיטלה משום טבל (ה) ומן המותר יפריש מעשרותיו: **נפול עקיבא בן יוסף.** שנת מעשר עני היתה ור' עקיבא גבאי עניים היה ובספינה היו עניים עמו: **צנונים צעין.** מדקאמר מקומו ולא מקום אחר: **דלא ליעריחיהו.** ולהוציא משם כל זמן שרלו להניחו שם: **עני שטרות הן.** דייני חלוקין בשטר: **וזה צדשו.** וי החיובין לו לזכרו וכתבו לו את השטר לראיה בעלמא: **חזור בשטר.** אם אומר אין לראוי שאתה לו ראה בדי: **ע"מ וכו'.** חזור אף צדשה שהרי לא עשאן שומין לזכות אלא עם השטר והרי חזר לו בשטר: **אם קודם.** קודם ומינת הכסף (א) או קודם שהחזיק: **כוספין שטר למוכר.** שני מוכרה לפלוני ולא אחריו שטר מוקדם הוא כיון דקנו מיניה מהשאת א"י ככא"י דלמך (ב"מ דף י"ג). עדיו צתומיו זכין לו: **כיון שהחזיק בו.** ר' חייא בר אבין אמר לה ואינה מן המנשה: **נקטה השטר.** כגון שאמר לו (א) זה קני קרקע בחזקה והשטר עמה: **אפשר.** קנישטר' כלומר בית אחיזה ובגון קרקע דמי: **וזה היא בו.** אלא שאר נכסים כשטר: **אגב.** שאמר לו קני קרקע וקני מטלטלין אגבה: **כל היני ועמו.** מהא לאן ולא קמני אגבין ק' לאן: **עד דאמר קני.** הוצרך לומר לאמר זכה בטפח על טפח לפלוני ועמו מהא לאן שצדי שלא אוכל לחזור צי: **מושגרי.** היינו מוכר והמעשר היה ממנה וש"מ נקנו ונמנוק דמתנה אגב קרקע של מוכר: **שלא לאחד ומטלטלין לאחר.** ואמר לבעל השדה קני השדה לעצמך ואגבה יקנו מטלטלין לפלוני: **יד עניים הוא.** והואל וגבאי של עניים היה הרי הוא כידו (מ"א כ"ב) באמר: **לא שנו. דמטלטלין בחזקה דקרקע אלא שנתן לו דמי כל המטלטלין והקרקע דמי בחזקה דקרקע אדעתא למיקני (א) כוליה אחזיקיה אלא לא נתן לו דמי כל המטלטלין לא קנה מטלטלין בחזקה דקרקע אלא כנגד מעותיו: שטר אין פודין זו הקדשות ומעשר שני (ב) צבכרות נפקא לן צפ' יש צכור לנחלה (דף נ"א). דכתיב צו כסף הקדש דכתיב (ו) ומן הכסף וקס לו (ו) ומעשר שני דכתיב (ז) ורת הכסף דקדש של זכר (ח) היינו מטבע: **מוזיא צבא ישראל:** גט אשה: **כסף ושטר קונון** עבד עברי צפרקין יליפין לעיל (דף י"ד): **במה****

נתון לו ליהושע ומקומו מושב לו ועישור אחר שאני עתיד למוך נתון לו לעקיבא בן יוסף כדי שיוכה בו לעניים ומקומו מושב לו ש"מ בעינין צבורים בה שאני התם כי היכי דלא ליעריחיהו ת"ש (ה) דאמר רבא בר יצחק אמר רב שני שטרות הן י"א וכו' בשדה זו לפלוני וכתבו לו את השטר חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה י"ע"מ שכתבו לו את השטר חוזר בין בשטר בין בשדה ורב חייא בר אבין אמר רב הונא שלשה שטרות הן תרי הא דאמרן אידך אמר קדם מוכר וכתב לו את השטר כאותה ששינוי (א) וכתבים שטר למוכר אע"פ שאין לוקח עמו ר"כיון שהחזיק (ז) עמו בקרקע נקנה שטר בכל מקום שהוא שמע מינה (ח) לא בעינין צבורים בה שאני שטר דאפסירא דארעא הוא והא עלה קתני זו היא ששינוי נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות בכסף בשטר ובחזקה ש"מ לא בעינין צבורים בה ש"מ: איבעיא להו מי בעינין אגב או לא ת"ש דקתני כל היני ולא קמני אגב וכתבו לו את השטר אלא עד דאמר קני הכא נמי עד דאמר אגב והלכתא צבורים לא בעינין אגב וקני בעינין: איבעיא להו שדה במכר ומטלטלין במתנה מהו ת"ש עישור שאני עתיד למוך נתון ליהושע ומקומו מושב לו ש"מ איבעיא להו שדה לאחד ומטלטלין לאחר מהו ת"ש עישור שאני עתיד למוך נתון לעקיבא בן יוסף כדי שיוכה בו לעניים ומקומו מושב לו מאי מושב מושב למעשר ואי בעית אימא שאני ר' עקיבא (ד"ד) עניים הוה אמר רבא לא שנו אלא שנתן דמי בולן אבל לא אתר דמי בולן לא קנה אלא כנגד מעותיו תניא כותיה דרבא (א) ופה כח הכסף מכח השטר וכח השטר מכח הכסף ופה כח הכסף שהכסף פודין בו הקדשות ומעשר שני מה שאין כן בשטר (ב) ופה כח השטר שהשטר מוציא בבת ישראל מה שאין כן בכסף ופה כח שניהם מכח חזקה וכח חזקה שניהם ופה כח שניהם ששניהם קונים בעבד עברי מה שאין כן בחזקה ופה כח חזקה שחזקה (ג) מוכר לו עשר שדות בעשר מדינות כיון שהחזיק באחת מהם קנאם כולם במה

והא נקנינהו עזרא (ב"מ דף י"ג): **אם קנס עניים ור' יהושע** עני היה כדאמר צבכרות (דף כ"ה). מכותלי צימן ניכר שפחמני אתה וא"ת למה לא נתן לו גם מעשר עני ו"ל לפי שהיה רואה ליתן להרבה עניים כדאמרין בעירובין (דף ס"ג). הנותן מתנותיו לכהן אחד מציא רעב לעולם אי נמי היה לו לר' יהושע מאתים וזו לפיכך לא לקח מעשר עני ו"מ היה יכול לקח מעשר ראשון צתורת עניות הואיל ולא היה עשיר והיה מתפרנס בדוחק ולמ"ד (ב"מ דף י"ג): **אם קנסא היה ללוי ולא לכהן ולצטר קנסא היה אף לכהן: ובמקומו מושב** (פ"ו): **קנסא לכהנים איכה למימר** דהיינו ליה כ"ע ע"מ מקמי קנסא היה ללוי ולא לכהן ולצטר קנסא היה אף לכהן: **וא"ת** שיהיה עני שמוכר הכל ולא ינאל מנה: **במה**

תוס' ר"י הוקן

לדיושע. נתן לו חנניא ולי היה. מושב. נתן לו פטוטה בשכירות. וכו'. החיובין כהו הקרקע בשביל פלוני וכתבו לו את השטר. מסתברא דשטר עם אחריות עזר לה שכתבו לו על המתנה. והיינו דקאמר חזר בשטר אחריות רוצה דאי שתהיה אחריות במתנה. דאי כשאין בה אחריות מה הוא מפקיד את חזר בשטר. והואל וקנה קרקע שטר אלו (לא) החיובין בשביל. וא"ת שאינו רוצה שתהיה אחריות בידו כמו

שפי' ר"ש, אמאי לא יעירו העדים שנתנו לו וכתבו שטר ערוך. על מנת. לא עשאן שלוחין לזכות אלא עם השטר והרי נתון חזר בשטר. אם קדם. קודם נתינת הכסף. והלכתא צבורים לא בעינין אגב וקני בעינין. כלומר צריך שיאמר לו קנה מטלטלין אגב קרקע. ומסתברא דוקא בשאינן צבורים בחזק הקרקע, [ואבל בצבורים] לא בעינין אגב וקני אלא כיון שהוא מקנה לו הקרקע והמטלטלין כאחד. כיון שהקנה הקרקע בכסף או בחזקה קנה המטלטלין שבתוכה. והיינו דלא [בעינין אגב] אגב וקני עד דאסיק דלא בעינין צבורים. דאל"כ הו"ל לאבעינין היך יקנה הצבורים שהוא פשוט שקנה אותם עם הקרקע ואח"כ יבעינין אגב קנה שאינן צבורים. וכ"כ ה"ר פ"ג (ממכירה ה"ט). ופי' מכל הני, מיהא דשטר ומעוברא דר' אליעזר ורב יהודה דהואיל ולא בעינין צבורים שיהו סלע משט קאמר. וק' צאן וק' יחבית משט הוא ולא הוה צבורים בתוכה. אבל מותרא דרשב"י לא מייתי ראה דההוא צבורין בתוכה היו. קני מי קמני. דקני המטלטלין. ודאי צריך הואיל ואינו בתוכה והוה מתנה קנה כל המטלטלין בכסף שקנה קרקע, שאינו יכול לחזור בו המטלטלין הואיל ונתן המעות. שיה במכר. אם היו צבורין בלא אגב אלא שאמר לו קנה המטלטלין במתנה עם הקרקע ואם לא היו צבורין דאמר ליה אגב, וליא אפישט. ואם חזר בו קודם שפסד מקבל המתנה אין מוציאין אותה מידו. לא שנו. דבכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות אלא שנתן לו דמי כל המטלטלין.

